

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Primis Et Ultimis Temporibus, Seu De Principio Et Fine
Mundi**

Ulloa, Joannes de

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1719

§. 2. De quinta bestia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-81404](#)

significare illos eosdem decem Dynastas, & quasi reges, quibus armatus, & gloriosus apparebat Draco, tanquam cornibus pugnaturus cum agno, sed per hunc confringendis juxta Joannem. 4. memorantur apud hunc eundem dicentem de Antichristo, ut mox exponam. *Vidi de mari bestiam ascendentem, habentem capita septem, & cornua decem, & super cornua ejus decem diademata, & super capita ejus nomina blasphemie.* Hic jam apparent cornua coronata, quia Dynastiæ illorum decem principum, cum apparent in bestia præfigurante Antichristum, apparent ut devolutæ ad hunc, & huic incorporatae; Unde apparent sub corona regia. Septem autem capita significantia septem reges, apparent exauthorata, & sine coronis, prò quibus blasphemias gestant super capita ejus nomina blasphemie: Quoniam septemdecim illis regionibus devolutis ad Antichristum, ascendent ad incorporationem cum regia corona illæ, quæ erant Dynastiæ; & descendunt ad qualitatem, & nomen provinciarum, regna, quæ simpliciter erant regna, quæque propriis coronis orbabuntur, eo quia sub communi corona confundentur cum aliis, atquè ideo in blasphemias prorumpent illæ gentes contrâ DEUM, quod se videant sub iugo Antichristi propriis regibus extinctis; vel potius capita illa apparent sine coronis, quia tempore Antichristi jam ardebunt in inferno septem illi reges, quos nuper memini quorum tamen impietatem, ac sævitiam gestabit in capite Antichristus, ut infigne suum. 5. apud eundem, qui loquens de bestia coccinea scribit:

Quæ habet capita septem, & cornua decem: Neutra apparent hic coronata; sed ex dictis prius ab eodem Joanne satis appet utrorumque qualitas. De capitibus dicit ibidem, quod significant septem colles (nempe Romanos) & septem reges, quos supra memini, quorum impietatem contrâ DEUM, & sævitiam contrâ Ecclesiam hæreditavit priscum Imperium Romanum, licet ipsi Romani non fuerint. De cornibus autem ait, quod significant decem principes, sive reges, qui regnum

nondum acceperunt. Unde constat Joannem non loqui hic de principibus præteritis, sed de futuris. Quamobrem Daniel, & Joannes constanter prædicunt, decem illos principes occupaturos, ditionem antiqui Romani imperii inter quos erupturus est Antichristus, & quos sibi subjugatur est. Joannes adjungit item capita coronata, sive reges septem, quibus Diabolus armatus est, prælians contra Ecclesiam, & quibus etiam armabitur Antichristus imitando, & superando eorundem impietas.

§. SECUNDUS.

LI. Tertia bestia est, quæ Joannes apparuit, & de qua dicit: *Vidi de mari bestiam ascendentem, habentem capita septem, & cornua decem.* Hac bestia in primis non significat immediate, ac directe Diabolum in sensu terali: Quoniam ab eodem contradistinguitur ibi. Dicitur enim, *Dedit illi Draco virtutem suam, & rufus Adoraverunt Draconem, qui dedit pavimentum bestiae, & adoraverunt bestiam.* Res ergo distinctæ sunt Draco, nempe Diabolus, & bestia illa. Deinde neque significat Antiochum, aut Romanum, aut Romanum Imperium, sed Antichristum ipsum. Huic enim, & non illorum ulli, convenienter quæ Joannes dicit de bestia, v. g. *quod data est ei potestas facere menses quadraginta duos,* id est regnare tres annos cum dimidio, hoc sèpè de Antichristo prædictur in scriptura, nunquam autem de ullo illorum: item quod numerus ejus sexcenti sexaginta sex, quod ænigma passim accipitur de solo Antichristo, & licet modo non intelligatur (cum sint multa nomina vivorum, quibus habetur ille numerus) cum nostra parum, vel nil referat scire nomen Antichristi nascitum post mortem nostram. Ast intelligatur ænigma à fidelibus tunc vieniris, quorum intererit dignoscere quamprimum nequam illum, & prò quorum præsentim instructione scribit hæc Joannes, ut moniti discant vitare sævientem illam belluam, & non

bid.c.13.

bid.c.37.

non credere fallaciis præcursoris sui, qui depingitur ibi instar agni. Hæc bestia dicitur ascendere è mari, vel quia re ipsa, potente classe armatus, incipiet Antichristus negotium suum subigendi totum saltem antiquum imperium Romanum, siquidem multoties per viam maritimam adepti sunt homines magna imperia, (ut Anglo saxones adepti fuerunt Britanniam, Castellani Indiam Occidentalem, Lusitani Orientalem) quamvis non raro per viam terrestrem, ut Arabes obtinuerunt Africam, & magnam Hispaniæ partem, & Alexander obtinuit Persiam, & Tartari obtinuerunt Sinam; vel quia, cum marinæ belluæ ob humiditatem, atque pinguedinem elementi, in quo generantur, concipiuntur, eduntur, aluntur, impunequè vagantur, soleant esse longè majores, atquè truculentiores, utitur Joannes hac metaphore marinæ bestiæ, ad ostendendum immanitatem atq; truculentiam Antichristi. Pro hoc casu bellorum, quæ Antichristus geret ad obtinendam universalem illam Monarchiam, dictum viderit illud: *Audituri enim estis prælia & opinioneis præliorum.* Item, *surget enim gens in gentem, & regnum irregnum, sed nondum est finis.* Non enim poterit ascendere ille ad universalem Monarchiam, quin magna sint bella initio, & consequenter *nondum finis.*

LII. Dicitur præterea habere septem capita, quia sicut suus princeps magnus Diabolus proponitur, capite antecedente, ornatus septem illis regibus, qui ab initio maximè infensi fuerunt pietati, religioni, cætuique fidelium juxta num. 49. Ita Antichristus veniet armatus eorundem septem regum impietate ac blasphemias, atquè ideò signanter dicitur, *quod super capita ejus nomina blasphemie;* eibet namquæ ille iniquus blasphemias in se uno septem illorum regum, sicut spongia aquam: verb. grat. blasphemiam Pharaonis: *Quis est Dominus, ut audiam vocem ejus, & dimittam Israel?* Nescio Dominum. R.P. Illo de Principio & Fine Mundi.

Item blasphemiam Caldei. *Et quis est DEUS, qui eripet vos de manu mea?* Dan. 3 15. Item Jéroboami vocem sacrilegam: *Ecce diu tui Israel, qui te eduxerunt de terra Aegypti &c.* Non enim absque causa dictum est de Antichristo sub figura illius cornu initio parvi, & postea potentissimi, quodquæ exortum est in medio decem cornuum, sermones contra excelsum loquetur, & prius quod habebat os loquens ingenia, & audacia hæc rapuit ad se attentionem Prophetæ, *aspiciebam propter vocem sermonum grandium quos conu illud loquebatur.* Jure itaque, tercia hæc bestia Antichristum præfigurans, objicitur Joanni cum septem capitibus, coronatis nominibus blasphemiarum, innuendi ergo, eum præcontenturum in se, quoad blasphemias contra excelsum, septem illa capita regia, quæ magis infamia fuerunt ob blasphemias contra DEUM. Dicitur præterea habere cornua decem coronata: *Quoniam Antichristus habebit substantiam, & dominia decem illorum toti esnominato rum regum, aut quasi regum, inter quos divisum erit, paulo ante ultimum quadriennium mundi, antiquum Romanum imperium, quia de hoc signanter loquitur Danieli afflens ille, quem consuluit, quando dicit, quod cornua decem illius bellum decem reges erunt, & alias consuget post eos, nempe Antichristus juxta characterem, quem ibi affigit ei:*

Etenim antiquū est in omni litteratura dicere, quod homo habet eum, cuius substantiam natus est, ac possessio nes, ut ostendo Decades, numero 45. verb. grat. ipsum rapiet armatus, id est, ipsius substantiam, remque familiarem armatus miles auferet: Et illud ferentianum. *Hunc tibi devorandum propino,* id est, hujus supellectilem, & illud alterum, *gustasse de seno,* id est aliquid de senis re nummaria subripuisse. Enprobabiles rationes, propter quas potuit apparere Joanni bestia præfigurans Antichristum ascenden s è mari, atque gestans septem illa capita, & decem cornua, & hoc in sensu litterali, & historico Prophe-

pheticō; nam si allegorīcīs , ac moralibus sensibūs pascari s , invenies abundē in sylva Ascēticorum. Denique de Diabolo inquit Joannes initio hujus capitī 13. ut aliqui putant, vel in fine capitī praecedentis, ut in vulgata habetur , quod cum videret se non posse asequi fugitivam illam mulierem alatam , abiit facere prēlīum cum reliquis de semine ejus , qui custodiunt mandata DEI , & habent testimoniū JESU Christi ; Et stetit supra arcānam maris , & vidi ē mari bestiam ascendentem &c. Nempē quia videns Diabolus se non potuisse apprēhendere cōcūtū , & senatum Episcoporum cum suo Episcopo (hoc est se non potuisse asequi Ecclesiā , cuius typus erat illa mulier amicta sole , ut infra dicam) eo quod divinitus adiūti fūgerunt Roma (& hēc fortassis est discessio , nempē Ecclesiā ab ea urbe , quam venturā primū innuit Paulus) propter persecutōnēm illorū decem principū, de quibū *a. ad Theffal. dicitur. Hi unum consilium habent , & cap. 2. virtutem , & potestatem suam bestia (nempē Diabolo , ut mox dicam , cui typus erat illa bestia) tradent. Hi cum agno pugnabunt , & agnus vincet illos &c. & paulo post. Hi odient forniciām (nimirū Romā in sensu quem infra explicabo) & desolatām facient illam , & nudam , & carnes ejus manducabunt & ipsam igni concremabunt , DEUS enim dedit in corda eorum , ut faciant , quod placitū est illi. Videntis inquam Diabolus hoc , tunc infestaturū fideles , seu reliquum populum Christianorū , stetit in littore maris , quasi marinū monstrum sibilō excitaturū , & excitabit Antichristū , quem decem illis principibūs , qui Romā subvertent , sufficiet , & cui illi sponte , aut vi , vires potestatē , atquē ditiones tradent , ut laterone suo adjutus , nempē suo Pseudopropheta , Christiani nominis reliquias extirpet ; Plagam gladii , quam in uno ex suis capitibūs accipiet hēc bestia , exponam infra numero 61.*

LIII. Quarta bestia ; quæ objecta fuit Joanni gestans sedentem meretricem , non significat Antichristū ; sed Diabolū ipsum : Quoniam bestia illa gestabat suo dorso infidentem urbem antiquam Romanā , purpuratam , & quasi triumphantem : At Antichristū non gestabit illam supra se , cum destrūctam , atque combūstam inventurus sit illā per decem eos principes , quibus succedet , ut paulo ante dicebam ex capite 17. Apocalypsi : Ergo bestia illa non significat Antichristū . Major videtur certa : nam cum ibi dixisset Joannes , mulier ebriam de sanguine sanctorū , & de sanguine Martyrum JESU , propter immensum sanguinem Christianorū , qui effusus est in ea urbe ; Item federe suprà septem montes , seu colles ; septem montes sunt , super quos mulier sedet , quæ sunt duo satis clara indicia urbis antiquae Romæ : Concludit caput interpretatione ibi ab Angelo data : Et mulier , quam vidisti est civitas magna , quæ babet regnum super regnum terre : Sola Roma erat talis tempore Joannis : Sicut ergo imperator exercitus quando propria manu obruebat Imperatorem exercitū victigebat gloriabundus super humeros suos spolia illius , quæ dicebantur opima , solebatq̄e insigniri nomine gentis victæ , verb. grat. Scipio Africannus : Cesar Germanicus &c. ita Diabolus propositus fuit Joanni in eo capite 17. Coccineus , & quasi gloriabundus portans supra se , non tanquam onus , sed instar honoris , & trophœi urbem illam Romam . Hēc dicitur ibi bābens poculum aureum in manu sua plenum abominatione , & immunditia fornicationis ejus , quia venustis illis , & quasi auratis verbis , dū immortales . Religio , & similibus , seducebat plurimos populos , invitabatq̄e ad idolatriam (quæ nomine fornicationis passim explicatur in scriptura) retrahendo eos ab unius veri , & summi DEI cultu : Vocatur item Babylon magna , mater fornicationis , & abominationum terre , propter confusionem ac omnium errorum commissiōnē , quæ in urbe ea regnabat ,

Serv. i. de
Apoloſis.

Liv. lib. t.

Liv. ibid.

bat; & ex ea diffundebatur per totum suum Imperium. *Hic omnium sacrificiorum impietas defruenda, (inquit de illa Roma sanctus Leo) ubi diligentissimè superstitione babebatur collectum, quidquid usquam fuerat variis erroribus institutum.* Et postea conuersus ad Petrum sylvam iſlam frequentium bestiarum, & turbulentissime profunditatis oceanum constantior, quam cum supra mare gradereris, ingredieris. Romani quippe illi, vel superstitione seduci à Diabolo per Numam ipsorum legislatorem, qui nocturna sua commercia cum DEA Ageria, id est, cum Diabolo succubo, illis venditabat; vel callida ratione status adducti, magna veneratione, saltem externa, prosequabantur aliorum populorum idola, ut vel fidelitatis habent apud se pignora, nec non benevolentiae, vel magnum armamentarium, quasi coeleste possiderent, quo simplices illas priscas, & rudes gentes terrent de cœlo. Sic à Trojanis, & Græcis acceperunt varia idola; sic à vicinis Etruscis, quamvis æmulis, habuerunt ritus varios: sic eorum Rex Numa dicti nocturni Diabolus prætendebat oracula: sic à Veys conciliarunt sibi junonem, tametsi Diabolus factionis contrariae, sic senatores fabula romuli in DEUM conversi tumultuantem populum sedarunt, & sibi conciliarunt: sic camillus nequiens cohibere plebem, veys inhiantem, ad solitum confugit frænum, nempè ad religionem deorum capitolii, quasi huic affixi hinc moveri non possent viros: sic Imperatores Romani reverentia DEorum immortalium purgare sibi videbantur immanitatem effundendi tantum Christianum sanguinem, ex cuius multiplicatione ruinam status temporalis timebant. Antiquam itaque fuisse videtur illi genti à Diabolo deceptæ, quasi religione militare, & interea sibi, & suo imperio vincere. Gestabat ergo Diabolus Romanam illam tanquam illustre trophyum, & tanquam babylonem confusionis omnium errorum, & tanquam matrem foventem idolatriam, ubique, & tanquam gaudium, &

R. P. illa de Principio & Fine Mundi.

coronam suam ut paulus vocat verè ad Phil. 4.

LIV. Nequete moveat videri alienum à Joanne, quod civitatem almam, & sanctissimam postea futuram infamia illa notasset. Meretrix magna, Babylon, mater fornicationum &c. tum quia loquebatur tunc de illa, prout illa tunc erat; erat autem tunc prout nuper dixit S. Leo, tum quia consuetum in scriptura est, ut ostendi Decade 4. num. 10. quod daret nomen, quo res prius, aut nobilitabatur, aut de honestabatur, tametsi jam cessaverit ratio illius nominis, v. g. Simon leprosus & tamen jam non erat leprosus, quando Dominum invitavit: *Mulier quæ erat in civitate peccatrix, & tamen jam non erat tunc peccatrix, sed ad DEum conversa: Cæci vident, & tamen jam non erant cæci, quando videbant.* Similiter loquuntur elegantes authores sæculares. *Ah virgo infelix, quæ te dementia cepit, & tamen jam non erat virgo:* Similiter aliis de alia jam ex-authorata. *Illacrimat virgo.* Santa ergo urbs Roma vocatur à Joanne meretrix magna, Babylon, &c. non quia est, sed quia fuit; & in remedium nostræ superbiae vult DEUS, quod in scriptura præparatam habemus medicinam, scilicet memoriam illius, quod fuimus, fueruntque nostri majores, sicut habebat ille, qui ad regiam clamydem assumptus audivit: *P. 77.*
De post fastantes accepit eum, & sicut habebat illa, cui dictum est. Sub arbore Cant. 8.
malo suscitavi te, ibi corrupta est mater tua ibi violata est genetrix tua: Et illa, quæ cecinit. Suscitat de pulvere eg- 1. Reg. 2.
enum, & de stercore elevat pauperem, ut sedeat cum principibus, & solium gloriae teneat: Cum ergo DEUS prædestinaverit Romanum, ut solium gloriae religionis veræ teneat, mirum non est quod voluerit nomina illa probosa indelebili Charactere exarata manere: Vide infra n. 138.

LV. Objicies: De bestia illa dicit Joannes ibidem: *Fuit, & non est, & ascensura est de abyſſo;* Et iterum videntes bestiam, quaerat, & non est: Atqui non

Z 2

non potest hoc dici de Diabolo; nam hic est, & mortales in numeros quotidie præcipiat in barathrum suum: Ergo bestia illa non significabat Diabolum. Confirmatur; de bestia eadem repetit ibidem. *Bestia, quæ erat, & non est, & ipsa octava est, & de septem est:* At Diabolus non est ullus est illis septem regibus, quos memini num. 45, quibus tanquam coronatis capitibus septem, ornabatur Diabolus ipse, ut ibidem dicebam: Ergo. Præoccupata est hæc objectio num. 40. ubi dixi magnum Diabolum non tentare nunc per se immediate homines, sed per asseclas suos; tentaturum verò in ultima mundi periodo, quando solvendus est juxta ibi dicta ex Apocalypsi, & dominium ipsius, quamvis modo per se immediatè inferret bellum generi humano, nullum esse, si comparetur cum eo, quod habebat antè adventum Christi, aut cum eo, quod habebit in adventu Antichristi, atque Gog, & Magog: Quoniam antè adventum Christi, quasi impunè grassabatur per totum orbem, ut constat est historiis sacris, & secularibus; post adventum illum, quamvis clades inferrat generi humano nec paucas, nec modicas; at illas operatur in filios diffidentie, quandoquidem propter horum scelera venit ira DEI in filios diffidentie; & rursus quamvis Diaboli dicantur principes, & potestates, & mundi reges (quæ tamen attributa possunt intelligi non de Diabolis formaliter in se ipsis, sed de honinibus illis, qui erant, ac sunt primaria instrumenta Diaboli) subjunxit. *Tenebrarum barum,* intelligens homines illos, qui sponte se dedunt expressè, aut genere ipso vivendi, Diabolo. Cæteris autem jure dicitur semel, & iterum: *Vicissim malignum:* Ergo jure dici potest de Diabolo. *Fuit, & non est.* Rursus plagæ quas infligit Diabolus animabus modò, pauciores sunt, facilius vitabiles, & facilius medicabiles; Tum quia Dominus dicit suis. *Confidite, ego vici mundum,* id est enervavi potentissimum telum Diaboli, tum quia modo crebriora, & potentiora sunt auxilia, quibus infirmitati humanae

opitulatur DEUS, non tantum propter orationem filii sui, qui loquens de Apostolis inquit. *Non pro eis autem rogo tantum, sed & pro eis, qui creditur;* sunt per verbum eorum in me, & qui semper est virius ad interpellandum pro nobis, & quem ad vocatum habemus apud Patrem. Tum quia licet Diabolus proponatur in scripturis, ut quondam solutus, & vagus: *Circuvi terram, & perambulavi eam,* & coram ipso Christo Domino ausus fit dicere de universa potestate, & gloria mundana *cui volo, do illam* (quod intelligi poterat in eo sensu, in quo sceleratissimi multi principes ex arcano iudicio DEI finiuntur multoties non tamen semper omnino, distribuere honores, a dignitates regnum suorum inter eos, quos volunt, cum essentiali tamen dependentia ab eo, sine quo nec *missa paffer cadit in terram,* & per quam reges regnant) at nunc simpliciter, & absolute per Christum ligatus est ut apud Marcum supponitur: *Nemo pro Me test vasa foris ingressus in domum dimpere, nisi prius fortem alliget:* Merito ergo de bestia præfigurante Diabolus potest dici. *Fuit, & non est.* De ita ipsis dicimus orto jam sole, fuerat paulo ante & jam non sunt, licet actu physicè sint in nostro Hemispherio. Dicitur item bestia illa *ascensura de abfissu,* quia in ultimo mundi quadriennio solvetur, & ex inferno erumpere juxta id, quod Joannes dicit. *Possibec operet illum servi modico tempore,* id est vel quator ferè ultimis annis, nempe tribus annis cum dimidio, quibus Antichristus regnabit, & paulo ante (quia hic non assequetur drepente Monarchiam universalem in unico momento) vel duodecim illis diebus quos infra dicam, nempe ebulliente innumerâ illa multitudine populorum septentrionalium sub Gog, de quo Ezechiel, & Joannes. Denique ad confirmationem distinguo minorem. Diabolus non est formaliter ullus ex eis septem regibus concedo, & hac de causa bestia illum repræsentans dicitur *octava,* nimirum bestia ultra septem alias, & distincta ab illis: Non est virtualiter, & æquivalenter nego. Si enim

ad Epbes. 2.

Ibid. c. 5.

Ibid. c. 6.

I. Joan. 2.

Joan. 16. 33

Joani.6.71. enim Dominus vocat Judam *Diabolum*, inquiens. *Ex vobis unus Diabolus est*, dicebat autem *Judam &c.* Si Joannem dicit esse Eliam. *Ipsa est Elias*, cur Joannes non potuit dicere de Diabolo *de septem est*, nimirum de septem illis regibus est, quatenus tot artibus nocendi instructus, illis omnibus & singulis æquivalet.

§. TERTIUS.

De quinta Bestia.

LVI. PRæter has quatuor primarias bestias, nempè imperium Romanum prænuntiatum à Daniele cap. 7. Antichristum prænuntiatum cap.13. Apocalypsis, & magnum Diabolum expressum cap.12. & cap.17. Apocalypsis, ibi persequendo Romanam Christianam, seu senatum Ecclesiasticum Romanum cum suo capite, ut infra dicam; hic portando super dorsum suum Romanillam meretricem; præter has inquam bestias, aliam pessimam memorat scriptura grassaturam in ultimo quadriennio. *Vidi aliam bestiam ascendentem de terra*, inquit Joannes, & *babebat cornua duo similia agni &c.* Spectrum hoc non significabat imperium Ronstanum quia nil speciale hujus apparebat in illo: Nequè Diabolum, quia huic contraponitur, loquebatur sicut *Draco*, scilicet sicut Diabolus, de quo locutus fuerat Joannes capite antecedente. Ergo videtur, quod bestia illa non erat *Draco* ipse. Nequè significabat Antichristum, quia huic etiam contraponitur, ab eodem Joanne ajente, potestatem prioris bestie, nimirum Antichristi omnem faciebat in conspectu ejus, cum reliquis ibi adjunctis, quibus haec duæ bestiæ invicem discernuntur: significabat ergo illud spectrum famosum quandam Pseudoprophetam, de quo sæpe loquitur Joannes in Apocalypsi, qui Diabolicum in modum fovebit, ac promovebit conatus Antichristi; Et faciet omnes pueros, & magnos, & divites, & pauperes, & liberos, & servos habere characterem in dextera manu sua, aut in frontibus suis, ut ibidem dicitur: Cum enim

Diabolus sit Christi simia, sicut Christus habuit Apostolos, & habet vicarium in terris, ita ille quæreret, ac excitabit dilecto filio suo Antichristo Pseudoapostolos: *Multi Pseudoprophete Magi.24.*

surgent, & seducunt multos, unus tamen erit omnium maximus, & quasi Antichristi vicarius, qui per artes diabolicas fecit, hoc est faciet, terram, & habitantes in ea adorare bestiam pri- *Apoc.13.*

mam. Hic objectus fuit Joanni ascendens de terra, licet Anticrhistus objectus fuerit ascendens de mari, quia hujus forsan natalia illustriora erunt, & illius abjectiora (mare quippe origo & nobilior, quam terra) videtur enim ille Pseudopropheta oritur ex pulvere terræ, ac de stercore, nequè habiturus spiritus ad conciliandum sibi honorem, per artes, quibus instrutus erit, sed ad conciliandum illum alii, nempè Antichristo tanquam principi, à quo emptus fit. *Habebit cornua duo similia agni*, quia Christi Domini heroglyphicum sibi appropians, humilitatem, ac mansuetudinem simulabit; sed cornu gemino mortales ventilabit; uno acerrimæ, atquè igneæ loquacitaris, loquetur enim sicut *Draco*, nempè sicut princeps ipse Dæmoniorum; Altero sævissimæ, ac inflexibilis impietatis: *Ut quicunque non adoraverint imaginem bestie, occiduntur*: Vagante namque Antichristo per orbem, atque omnia proterente, & consequenter non semper, & ubilibet præsente, imaginibus illius absentiam supplebit, & sub pœna capitis constringet homines, ut adorent icones illas, adorantes Antichristum in suis imaginibus tessellis symbolis, ac Characteribus, quoniam infælix homo ille zelantissimum se ostendethoris heri sui: Et ne semel adoratum repudierit, statuet autoritate sibi communicata per Antichristum (nam potestatem prioris bestie, nempè ipsius Antichristi, omnem faciebat in conspectu ejus) publiceque firmabit decreto, ne quis possit emere, aut vendere, nisi qui habet Characterem, aut nomen bestie, aut numerum nominis ejus. Dabit enim libertatem, ut elegant, quod voluerint ex his, modo in quo-

Z 3

quo-

quotidianis actionibus humanis insinuatis per illas communissimas emendi, ac vendendi, quotidie se profiteantur deditos Antichristo, & ne decipientur ab aliquibus, qui semel ex fragilitate dato nomine illi filio Diaboli, postea resiliant. Hic Pseudopropheta, faciet illa signa, quæ Christus prædictis, & Joannes repetivit: *Surgent enim PseudoChristi, & Pseudoprophetæ, & dabunt signa magna, & prodigia, inquit Dominus loquens per syllepsim de uno tanquam de multis (qui est usitatus in scriptura), ut ostendi Decade 3. v.g. Id ipsum autem, & latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperabant ei, cum unus solus id faceret, & ab altero reprehenderetur juxta Lucam) de illo autem sigillatim scribit Iohannes. Fecit signa magna, ut etiam ignem faceret de celo descendere in conspectu hominum. Quod arduum non erit Diabolo directori bestiæ illius, cum non raro experiamur fulgura, fulmina, ignes fatuos, & alios à causis naturalibus formatos in atmosphæra, decidere in terram in conspectu hominum.*

Matth. 24.

Idem. 27.

Lac. 23. 40.

erumpat, quod magni exercitus à paucis militibus deleatur invisibiliter pugnantibus Diabolis, quod nova fluent flumina, exsiccatis antiquis, quod derepente ingruant copiae pedestres, equestris, & maritimæ per Diabulos asportatae, quod det spiritum imaginis bestiæ, & ut loquatur imago bestiæ nempe invisibiliter moventibus Diabolis labia, oculos, & membra Antichristi ære, marmore, ligno, aur coloribus expressa, ita ut vulgo crederat statuam, aut imaginem loqui, respondere ad quæsita, moveri, & intelligere, vel ipsi formantibus verba in ore illius imaginis, sicut olim respondebant per idola (memento prefigiarū frequentium apud histriones) quod brevissimo tempore sciantur res, quæ fiunt in remotissimis regionibus, quod fortissimarum arcuum mania levi impulsu collabantur &c. Hæc inquam & similia prodigia possunt fieri verè, ac simpliciter ab Antichristo, & Pseudopropheta, adjutis à Diabolo; sed cum non superentires Angelicas, non sunt miracula stricte talia, qualia sunt illa, quibus DEUS confirmat doctrinam. Illuminabit item homines, ut advertant, illa non esse prodigia, qualia videntur, sed esse meras prestigias, fraudes & apparentias, v.g. si impostori illi faciant mortuum aliquem assurgere in pedes, loqui, ambulare, & ratiocinari. Poterunt dignoscere illi homines mortuum eum non surrexisse; sed Diabolum assumentem cadaver ut toties de facto fit, edere in eo corpore illas actiones externas, quas incauti credunt, elici ab homine paulo ante mortuo: similiter si faciant cœtus hominum colore vitam quoad actiones omnes externas valde rationalem: Poterunt discernere totum illud negotium esse larvam, fucum, hypocrifam, & à fratribus, inter quos semper appetit indicium aliquod, totam fabulam cognoscere: Debebunt enim obedire Joanni dicenti. *Probate spiritus.*

LVII. Dices. Quomodo ergo prospiciet DEUS illis hominibus nè pereat, & ne seducantur à tam insigni imperatore? videntur habituri execrationem legitimam sui peccati, sequentes Antichristi vexilla, ob stupenda prodigia, quæ in hujus favorem patrabit Pseudopropheta vicarius suus. Respondeo non habebunt. Quoniam DEUS, qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, illuminabit sufficenter ultimos eos homines, ut si advertere velint, deprehendant prodigia illa non esse vere miracula, quibus DEUS testari solet veritatem; sed vel opera simpliciter naturalia, quamvis insolita, & nequeuntia fieri arte sola, & viribus humanis, capacia tamen, ut fiant ab aliis causis naturalibus, & præfertim à magno Diabolo adjuto per innumeros alios Diabulos ministros suos v.g. quod repentinus, & copiosus descendat ignis è parte superiori atmosphæra, quod disrumpatur terra, & ignis

LVIII. Igitur per duplēcēm viam solitam opitulabitur DEUS ultimis hominibus contra imperatores ultimos.

mos. Nimurum per subsidia externa, & per interna: *Per externa* quidem, nam licet solus DEUS sit, qui dat in-trinsecus incrementum; at illud non solet dare, quando deficit extrinsecum Ministerium, suâ providentia præscriptum, & qui nec per se, nec per alium seminat, nec per se, nec per alium metet; *& qui parce seminat, parce, & metet;* nempe juxta ordinariam providentiam vult DEUS cooperationem creaturam, & non vult, quod causæ secundæ otientur, sed quod unaquæque operetur, & concurrat in suo genere, non modo ad effecta naturalia, verum etiam ad supernaturalia ad quæ concurrere potest. Ergo quamvis DEUS de potentia absoluta possit illuminare, docere, atque ad se trahere homines non præcedente ullo extrinseco Ministerio, & quamvis id interdum fecerit, ut fecit cum Moysi non curante tunc, nisi oves socii sui: cum Saule, & suis satellitibus volentibus prædere Davidem; cum Eliseo arante in duodecim jugis borum, cum Matthæo vacante rei nummariae, cum bino Apostolorum pari in punctionem incumbente, & cum Saulo Ecclesiæ hoste; Attamen ordinaria providentia præmittit extrinsecum Ministerium plantandi, atq; rigandi in corde hominis, & postea succedit intrinseca illuminatio, & motio spiritus sancti, qui non solum prævenit nostram voluntatem per se immediate, sed etiam per extrinsecus personantem doctrinam, quam sua providentia disponit audiri à nobis, aut alio sensu percipi, ut dispositus, quod Cornelius audiret concionem Petri, *bis dicit tibi, quid de oporteat facere:* succurret ergo DEUS populis illis per media externa, nimurum per continuam Apostolicam prædicationem Henoch & Eliæ, qui prophetabant diebus mille ducentis sexaginta annis facili; prolixo hoc tempore totum orbem, aut saltem antiquum Romanum Imperium peragrabant, & partim verbis coram, partim scriptis, & tama sua cœlesti apud absentes, munient omnes, qui muniri voluerint adversus artes, & fucata miracula impostorum illorum. Item per sacram Evangelium succurret

etiam, in quo legent, qui legere, & intelligere voluerint quicq; docibiles DEI erunt, imposturas esse, atq; meras fabulas magna illa, & stupenda prodigia, quæ impostores illi edent, compescunturq; qui compesci voluerint, ne assensum præstent illis artibus diabolici, quia legent Emphaticam illam Domini vocem: *Ecce prædicti vobis,* & *Ibid.* illam. *Nolite credere;* qui autem Ora-culum ante tot sœcula editum spreverit, sibi imputet: quoniam ex natura ipsa rei monitio tam anticipata, idonea est cohibendo homines, nè fidant eis personis, quæ tam anticipatæ prædictæ sunt, & quidem ut Pseudoprophetae. Unde sapienter scriptit Hilarius. *ut Hilar. in igitur fides pestifero mendacio detrahatur Matth. Can., posset, admonitio præcessit.* Et prius di-xerat Tertullianus conferens Domi-num cum seductoribus, & insinuan-viam, qua ab his poterunt sese explica-re ultimi homines: *Quia prior eis venit, Tertull. 3. priorque documenta virtutum signavit, cont. Marc. idcirco quasi in balneis locum, ita fidem occio. cupavit posteris quibusque præripuit.* Non ergo erunt destituti, sed bene muniti auxilio extrinseco ultimi homines aduersus Pseudoprophetas.

LIX. Sed quia subsidia hæc externa tametsi utilia, & plerumq; necessaria, non sufficiunt, nisi DEUS interior auri cordis loquatur, hac de causa ne hominibus eis deficiant auxilia sufficien-tia, tum ut stent, tum ut resurgent, si semel lapsi fuerint, opitulabitur illis DEUS, sicut modo facit, multis miris, arcansq; modis loquens ad corda eorum, erudienses, ac de lege sua docens, aperiensq; mentem, ut intendant his, quæ prædicta sunt in scriptura, quæq; tunc audient à viris Apostolicis, & demum sua auxilia distribuens in circumstantiis loci, temporis, occasio-num, personarum &c. juxta ordinem suæ providentia, ut modo etiam facit, aliis concedens, ut misericors Pater auxilia efficacia, aliis, ut severus judex auxilia inefficacia: succurret item per internas Angelorum custodum inspi-rationes, ut nobis etiam succurrit. Ex quatuor his modis auxiliandi homini-bus, quorum perditionem nunquam

vult

End. 13.

3. Reg. 19.

3. Reg. 19.

Matth. 9.

Apol. 9.

Apol. 10.

Apol. II.

vult DEUS, duobus per extrinsecum Ministerium lectionis ac prædicatio-
nis, & duobus per Ministerium intrin-
secum inspirationum tum Angelica-
rum, tum divinarum, resultabit id,
quod modo etiam resultat; nimirum,
quod plurimi culpâ suâ obcæcati, &
non videntes, quæ videbunt, nec au-
dientes, quæ audient, peribunt; multi
cadent, sed refurgent, & non pauci
stabunt constantes: quam diversitatē
nunc etiam experimur. En quatuor
modos, duos extrinsecos, licet nō suffi-
cientes per præcisē, quāvis necessarios,
& duos intrinsecos, quorum ille, qui ex
solo DEO est oriundus, sufficiens est,
ut homines illi ultimi firmentur in
fide, & assensum non præbeant Antic-
hristo, aut Pseudopropheticus: Ergo
qui assensum præbuerint præstigiis il-
lis, culpa, & malo suo præbebunt; qui
autem restiterint gratia DEI resistent;
Ergo tucata illa miracula, & prodigia
Pseudoprophetarum, quæ Christus
Dominus, & Joannes prædicunt, non
adiment eis hominibus libertatem in-
differentiæ ad resistendum fortissimæ
illi ultimæ tentationi.

LX. Dicitur præterea de hac quinta
bestia, hoc est de Pseudopropheta vi-
cario Antichristi, quod seducet mor-
Apoc. 13.14. tales cunctos (nimirum, quorum non sunt
scripta nomina in libro vite agni, ut paulo
ante scripsérat) propter signa, que data
sunt illi facere. Et mox datum est illi,
ut daret spiritum imagini bestie; Etenim
aliud est ars, scientia, & potestas facien-
di ea prodigia, & faciendi, quod Da-
mones clam moveant oculos, manus,
pedes, labia, statuæ, sive imaginis An-
tichristi, quam apud se habebit ille finis
vicarius, ita ut vulgo existimetur ima-
ginem illam habere spiritum, & re-
spondere Oracula; aliud autem abu-
sus hujus potestatis, seu pravus finis
quem Pseudopropheta intendet: sicut
aliud est potestas absolvendi à peccatis,
& conficiendi Eucharistiam; aliud
vero abusus harum potestatum, sive
pravus finis intentus propter illarum
usum; & sicut aliud est ingenium, no-
bilitas, doctrina, opulentia divitiarum,
& dignitas; aliud horum abusus, & pra-
vus finis per hæc intentus. Prima spe-
cificative, ac secundum se præcisè spe-

ctata sunt bona, & dantur à DEO, à
quo, & ex quo, & per quem omne bo-
num habemus. Secunda sunt mala, &
non nisi permisivi sunt ex DEO, qui
nolens uti supremo suo Dominio fie-
tendi irresistibiliter voluntates crea-
tas, sinit has in manu consilii sui, &
melius judicat de malis benefacere, quam ^{s. de} nulla esse permittere. Ergo quam-
vis repugnet, quod sit à DEO, tanquam
à causa per se pravus finis illius vicarii
Antichristi, abususque scientiæ, & po-
testatis ad faciendum illa prodigia per
Ministerium Daemoniorum, non ta-
men repugnat, quod scientia ipsa, &
potestas secundum se, ut distincta à
pravo usu, sit à DEO: Illud ergo ^{datus} sunt illi, & datum est illi, potest intelligi
de datis, & dato à DEO, qui passim
largitur hominibus dona na-
turalia, & supernaturalia, ordinaria,
& extraordinaria, tametsi prævidat
illos pessime abusuros eis benefi-
ciis. 2. potest intelligi in eo sensu, quem
notavi Decade 4. videlicet, quando
sermo est de peccato non ordinario, sed ^{Hab.} specialissimè enormi, & valde extraor-
dinario, solet scriptura uti verbis, que
videntur tribuere DEO peccatum il-
lud, non tamen tribuunt illud (qua
mundi sunt oculi ejus, ne videant scientia
approbativâ iniquitatem; & quia po-
ditio tua Israel tantummodo in me auxiliu
tuum fecit.) sed specialissimam illius per-
missionem, cuius sanè DEUS solus est
author, ille namque solus permittit pec-
cata. v.g. loquentes cum DEO Aposto-
li dixerunt de Herode, Pilato, ac Ju-
dæis, quod conspirarunt facere, quam-
nus tua, & consilium tuum decreverant
fieri, & DEUS non fuit profecto author
Christicidii, sed specialissimæ solius
præmissionis horrendi illius sceleris.
Similiter dicitur Deus induraturus cor
Pharaonis, decepisse Prophetam sedu-
ctorum populi, præcepisse semei ut
malediceret David, & alia id generis
facere; non quia DEUS sit causa vere,
ac propriè. horum, sed quia horum
permisso est extraordinaria, & crimi-
na hæc sunt specialissimè enormia, &
insinuandi causa hanc enormitatem il-
lamque permissionis specialitatem, uti-
tur scriptura verbis sonantibus qui-
dem respectu auris non intelligentis
DEUM

DEO à
ne bo-
rnala, &
EO, qui
inio fie-
ces crea-
i sui, &
re, quam
anquam
is vicarii
, & po-
digia per
non ta-
ipsa, &
stincta a
rgo data
intelligi
i passim
natu-
dinaria,
ravidar
benefi-
su, quem
quando
mario sed
extror-
bis, que
atum il-
d (qua
scienti
qua per-
se auxili
litus per-
solus est
titut pec-
Aposto-
lo, ac Ju-
quama-
reverunt
o author
e solus
sceleris.
urus cor
m sedu-
emei ut
generis
fa vere,
horum
& crimi-
nia, &
atemil-
em, uti-
us qui-
ligentis
EUM

DEUM esse authorem illorum crimi-
num, sed non id significantibus apud
mentem mediocriter saltem Christia-
nam. Juxta hunc morem scriptura
potest dici illud *data, & datum*, non si-
gnificare DEUM fore authorem artis
& potestatis, qua fungetur ille Pseu-
dopropheta ad patrandum illa prodi-
gia, sed solius permissionis, ut ini-
quus ille accipiat à Diabolo ex pacto
inito, eam scientiam, & potestatem;
cumque permisso hæc sit specialissi-
ma, & in ordine ad peccatum non
ordinarium, sed enormissimè grave,
idcirco utitur Joannes illis verbis *data,*
daturi sonantibus aliquomodo artes
illas, & potestatem futuras à DEO; ut
authore; attamen id non significantibus,
sed solam specialitatem permisso-
nis, enormitatemque peccati.

§. QUARTUS.

LXI. **D**Emum semel, & iterum di-
citur de hac quinta bestia,
quod fecit adorari Antichristum, cu-
Apoc. 13. 3. *jus curata est plaga mortis.* Item, *qua*
habet plagam gladii, & vixit. Nimi-
rum intuens paulo ante Joannes be-
stiam illam, quæ præfigurabat Anti-
christum juxta ea, quæ dixi num. 51.
inquit. *Et vidi unum de capitibus suis*
quasi occisum in mortem, & plaga mortis
eius curata est. Hæc crebra repetitio
insinuare videtur, Antichristum suscep-
tum insignem aliquam cladem mari
, aut terra, postquam ferocior,
& potentior, sicut Anteon, resurger
ope Diabolica. Unde subjungit Joannes
admirata est universa terra post be-
stiam. Et adoraverunt Draconem, qui
dedit potestatem bestie, & adorarunt be-
stiam dicentes: *Quis similis bestie?* Et
quis poterit pugnare cum ea? Videtur
igitur, quod post acceptam, & repa-
ratam insignem aliquam cladem per
Antichristum, sequetur universalis ac-
clamatio illius ab omnibus populis,
saltem abillis, quibus Joannes loque-
batur, nempe ab illis, quibus Romanum
imperium constabat; & videtur,
quod tunc in pulvere terræ assurget
ille Pseudopropheta præfiguratus hac
quinta bestia, quoniam post illam

R.P.Ulloa de Principio & Fine Mundi.

cladem, reparationem; atque uni-
versalem acclamationem, vidit sur-
gentem terra hanc quintam bestiam,
& facientem quæ ex ipso Apocalypsis
capite retuli, ipsam facturam in gra-
tiam, & favorem Antichristi: Quod
autem hic antequam potiatur univer-
sali Monarchia, saltem antiqua Ro-
mana, siquidem *data est illi potestas in Ibidem.*
omnem tribum, & populum, & linguam,
& gentem, accepturus fit insignem cla-
dem ex natura rei est satis probabile:
Nam qui ex modicis principiis evadit
ad universalem Monarchiam per multa,
obstinata, & gravia bella, mora-
liter est necessarium, quod aliquan-
do saltem accipiat magnam aliquam
cladem, aut mari, aut terra, aut ja-
cturæ alicujus sui exercitus, aut ali-
cujus ex primariis suis ducibus, aut
alicujus provinciæ aut urbis saltem
capitalis. Id perenni experientia hu-
manarum vicissitudinum constare
videtur. At Antichristus ex modicis
principiis (intelligitur quippe com-
muniter sub typo illius cornu parvi,
quod videt Daniel) evadet ad univer-
salem Monarchiam juxta verba Apo-
calypsis nuper data; Et hoc non
continget absque multis, obstinatis,
& gravibus bellis; Tum quia lo-
quens Dominus de calamitosis eis
temporibus Antichristi ait, *Audituri*

enim estis prælia, & opinione præliorum. Matth. 24.

Et rursus. *Consurget enim gens in gen-
tem, & regnum in regnum*, quorum
motuum artifex humanus non po-
terit esse alius, nisi Antichristus, qui
dominio totius orbis Romani inhia-
bit, & quidem cum effectu: ergo.
Tum quia Daniel loquens de hoc filio
Diaboli præfigurato per illud cornu
parvum, inquit. *Tria de cornibus pri-
mis evulsa sunt à facie ejus, hoc est tres*
*reges humiliabit, & unus ex assistenti-
bus aperuit Prophetæ, evellere autem,*
& humiliare tres reges non solet fieri
*absque magno molimine bellico: Cæ-
teri autem reges, aut principes tunc*
futuri in orbe Romano virtutem, &
potestatem suam bestie tradent. Vi, aut
metu subacti. Ergo ex natura ipsa
rei est moraliter necessarium, quod
Antichristo inferatur insignis aliqua

Aa cl-

clades priusquam universali Monarchiâ potiatur. Et hoc tametsi à magno Diabolo adjuverur; Tum quia hic cooperabitur forsan illi cladi, ut ad se recurrat infelix ille homo, remedium, & reparationem virium querens, & sic magis sibi deditum habeat infelicem (& cum eo cæteros homines, mundanos) qui se à Diabolo restitutum redintegratumq; videt: quod insinuare videtur Joannes inquiens post narratam curationem hujus plagæ adoraverunt Draconem, qui dedit potestatem bestie. Tum maxime, quia quidquid subsidii accipiat à Diabolo Antichristus, stabit decretum divinum. Divinum autem decretum est ob fines DEO notos, quod Antichristus magnam quandam cladem patiatur, quandoquidem non sine causa adverit Joannes quater in illo eodem capite, quod plagam accepit illa bestia, quæ figura erat Antichristi in uno ex suis capitibus. Igitur hæc tories repetita plaga mortis, & plaga gladii significare videtur, (cum dicatur suscepta in uno ex suis septem capitibus) quod jaeturam faciet aliquius urbis, aut provinciæ capitalis, aut alicuius exercitus terrestris, vel maritimi, aut alicuius ex primariis ducibus, vel consiliariis suis, aut aliquius ex suis capitalibus artibus, vel idæis.

LXII. Nequè objicias, me dixisse supra, septem illa capita, quibus armata videbatur bestia repræsentans Antichristum, significare septem eos reges, quos memini n. 49. quorum omnium impietatem contra DEUM, & sævitiam contra fideles gestabit in capite Antichristus. Etenim insolitum non est, sed potius frequens in scriptura, quod in eodem textu, & contextu eadem vox habeat, & quidem cum elegantia, diversas significations, sive allusiones: Ergo, quod septem capita bestiæ adumbrantis Antichristum significant septem illos reges primarios in ratione impietatis contra DEUM, & sævitiae contra Ecclesiæ fidelem, non impedit, quod

significant etiam septem duxes primarios Antichristi, aut septem errores Cardinales, aut septem provincias, urbes captales vel exercitus: & quod in aliquo hortum ille male mulctetur, & plagam gladii, ac quasi mortis accipiat. Probo antecedens 1. Bestia, cui meretrix infidebat habebat *capita septem*; individuus hic, & singularis numerus significabat septenarios valde diversos, ut Joanni explicuit ibidem Angelus inquiens. *Septem capi apta, septem montes sunt super quos mulier sedet,* (id est septem colles, super quos Roma illa extructa erat) *& reges septem sunt.* Ecce iisdem verbis, & in eodem textu expressos septenarios valde diversos, unum montium, & alterum regum, qui profecto non sunt physicè entitative montes, *2. Dimitte mortuos* (hoc est infideles, aut etiam fideles peccatores) *3. sepelire mortuos suos*, hoc est vitajam funtos, quia certè nec peccatores vivi sepeliunt peccatores vivos, nequè vita defuncti alios jam defunctos vita. *4. Omnis, qui bibet ex hac aqua (en aquam elementarem, de hac enim loquebatur Dominus cum Samaritanæ, scilicet iterum; qui autem bibet ex aqua (en aquam spiritualem) quam ego dabo ei non scilicet in aeternum.* *5. Loquens Christus cum Patre de Apostolis, poscit: Ut sint unus, scilicet & non unus sumus:* Ecce vox unus in eodem textu, atque per vocem illam *sicut restricta significat unitatem dum taxat moralem* (cum Apostoli, upote entitative inter se distincti, non essent capaces unitatis physica, ac realis in natura) & insuper unitatem physicam, & realem in eadem singulari natura, intellectu, ac voluntate, quam unitatem habent Pater, & filius: quod si ibi loquitur Christus de unitate, quam secundum naturam humanam habet cum Patre; hæc est unitas summa, quam creatura potest habere cum DEO; unitas, quam inter Apostolos poscebatur, non erat unitas summa, quam Christus adhuc secundum naturam humanam habet cum DEO; Ergo subsistit, quod illa vox *sicut & nos, in eodem brevissimo extre signi-*

Matt. 26. significet unitates physicè, ac moraliter plurimum diversas s. Non bibam *amodo de hoc genimine vitiis* (ecce vinum physicum, & reale) donec illud bibam (ecce vinum spirituale, hoc est ambrosiam, nectar sive delicias cœlestes) *vobiscum novum in regno Patris mei*, tametsi enim post resurrectionem interdum forsan biberit cum Apostolis physicum, & naturale vinum, ut in hoc etiam sensu verificetur illud Petri: *Qui manducavimus, & bibimus cum illo, postquam resurrexit à mortuis;* Ast cum illud obiter, ac solum ostendendi causa veritatem suæ resurrectionis in proprio suo corpore biberit, non bibisse dici potest: *Quemadmodum ipse apud Lucam dicit. Hec sunt verba, que locutus sum vobis, cum adhuc essem vobiscum,* quasi tunc non esset cum illis; sed tunc erat obiter, & quasi per transennam ut in hunc locum scribit Maldonado. Sufficiunt hæc quinque exempla ad ostendendum non esse in scriptura insolitum, quod eadem vox, in eodem textu significet absque virtio, quinimmo cum venustate, atque elegancia, res physicè, ac moraliter distinctas: si plura volueris, ea invenies supra numero i. & seqq. Ergo quod septem capita illius bestiæ significant septem reges, quos numeravi numero 49. non tollit, quod significant quoquæ aliquem ex illis septenariis quos paulo ante insinuavi.

CAPUT V.

De Gog, Magog, atque de sociis.

LXXXIII. **H**A&tenus dicta de Antichristo, & Pseudopropheta vicario suo, quorum finis erit, quod corpore, & anima in infernum ruerunt: *Vivi missi sunt hi duo in flagrum ignis ardentis sulphure modo sufficiunt:* de Antichristo addit Paulus. *Quem Dominus JESUS interficiet spirituoris sui,* (forsan horrendo aliquo tronitu, & fulmine, vel forsan sicut Petrus interfecit Ananiam, & saphiram hujus uxorem) *& destruet illustratione adventus sui* in eum, sicut sol priusquam physique sit in orizonte sola illustratione sui ad-

R. P. Ulloa de Principio & Fine Mundi.

ventus, hoc est, *sola aurora* destruit te-nebras, & fugat aves nocturnas. Alia disputari solita de Antichristo tacita prætermitto, quippe quæ obvia sunt apud bonos, & graves authores, præsertim apud Perer Malvenda, Bellarminum, & Suarez. Restat agere de *Contr. Ant. Gog* qui interpretatur *tectum*, atque *Malvenda de Magog*, id est *detecto** atque de suis lateronibus, quorum omnium vitam, & necem describit Ezechiel duobus *Roman.* integris capitibus, & Joannes paucis, *Pont. Suarez.* sed gravissimis verbis: Multa de his disputant Theologi inter explicandum capita hæc Ezechielis, & Joannis. Ego supra capite i. n. ii. & iterum n. 31. jam dixi & tribus rationibus probavi (quartam addam n. 67.) Quod licet Antichristus sit Gog in sensu allegorico, & vice versa, ut dicebam Decade 4. attamen in sensu litterali hi duo erunt duo realiter diversa instrumenta primaria Diaboli, & quod Gog veniet post Antichristum, nempe in *novissimo annorum*, ut dicit Ezechiel, & rursus in *novissimis diebus*, cum Antichristus utpote regnaturus in ultimo quadriennio mundi, ante hoc quadriennium sit venturus: Nequæte moveat fore, ut magis grassaretur Diabolus tempore Gog, quam tempore Antichristi, si hi duo futuri essent diversi, quandoquidem solius Gog tempore dicitur solvendus magnus Diabolus, & ascensurus, ut seducat omnes gentes: Atqui magis sævier, quando sit solitus, quam dum est ligatus, ergo si tempore Antichristi adhuc erit ligatus, & tempore Gog erit solitus, magis sævier tempore hujus, quam tempore illius. Respondeo enim magis, & minus in diversis sensibus, sævier tempore Gog magis, quia per se ipsum immediate, & non solum per alios Dæmones subordinatos sibi, pugnabit contra illas reliquias Ecclesiæ, quæ tunc superstites erunt post persecutionem Antichristi: sicut imperator exercitus totius in ultimo, & desperato conflictu solet per se ipsum dimicare, & non tantum per suos subalternos duces, & legatos. Illa enim innumerabilis collectio hominum seductorum ex toto orbe terrarum, ut ibi dicit Joannes,

Apoc. 20.

Aa 2

nes,